

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 5C/132/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614202278
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5614202278.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom Mgr. Jurajom Lukáčom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1. M. K., G.. XX. XX. XXXX, K. Z. I. XX Q. X. M. K., G.. XX. XX. XXXX, K. Z. I. XX, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 4.493,01 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 3.437,12 eur, úroky z omeškania vo výške 161,10 eur, úroky z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 2.428,22 eur od 12. 08. 2013 do zaplatenia, trovy právneho zastúpenia vo výške 351,33 eur a iné trovy konania vo výške 142,84 eur, tieto na účet právneho zástupcu žalobcu TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, a to v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V zostávajúcej časti sa žaloba z a m i e t a .

odôvodnenie:

Žalobou, doručenou súdu dňa 13. 03. 2014, sa žalobca prostredníctvom právneho zástupcu domáhal voči žalovaným v 1. a 2. rade splnenia povinnosti zaplatiť spoločne a nerozdielne sumu 4.493,01 eur, úrok z omeškania zo splátok za obdobie od 21. 11. 2010 do 11. 08. 2013 vo výške 196,96 eur, úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne z dlžnej sumy od 12. 08. 2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 27. 06. 2013 medzi postupcom A. A., a.s. a žalobcom ako postupníkom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Postupcovia a žalovaní v 1. a 2. rade uzatvorili dňa 13. 12. 2007 zmluvu č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej A. A., a.s. poskytla žalovaným v 1. a 2. rade peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, ich splácania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach. Zmluva o úvere je podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom a preto právne vzťahy zo zmluvy o úvere sa spravujú Obchodným zákonníkom (ObZ) bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. V takomto prípade použitie ust. Občianskeho zákonníka neprichádza do úvahy ani pri posudzovaní otázok premlčania, keďže všeobecná právna úprava premlčania je obsiahnutá v § 387 a nasl. ObZ. Aj na daný vzťah je potrebné v otázke premlčania aplikovať ustanovenia ObZ. Tento právny názor vyslovil aj Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí zo dňa 27. 03. 2013, sp. zn. 6MCdo 4/2012. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala sumu 4.789,98 eur a pozostávala z istiny 3.605,83 eur, riadneho úroku 887,18 eur, úroku z omeškania 174,13 eur a ostatného príslušenstva 122,84 eur. Sumu 122,84 eur a 174,13 eur si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Podľa zmluvy poskytol postupca žalovaným úver vo výške 2.821,- eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 53,44 eur vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20. 11. 2010 do 20. 11. 2017 v počte 85 a v celkovej výške 4.493,01 eur. Splátky pôvodne splatné od 20. 08. 2013 do 20. 11. 2017 sa

stali splatnými dňa 11. 08. 2013, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Žalobca si v konaní uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne. Pri splátkach, ktorých splatnosť mala vzniknúť po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 11. 08. 2013 si žalobca uplatňuje úrok z omeškania od toho dňa.

V doplnení žaloby, doručenej súdu dňa 29. 05. 2014, žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že dňa 13. 12. 2007 pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovanými zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej im poskytol úver vo výške 2.821,48 eur (85.000,- Sk), ktorý sa žalovaní zaviazali splatiť s úrokovou sadzbou vo výške 18,15 % p. a. RPMN bola dohodnutá vo výške 22,18 %. Žalovaní sa zaviazali zaplatiť poplatok za správu úveru vo výške 1,99 eur (60,- Sk) mesačne a poplatok za poskytnutie úveru vo výške 66,39 eur (2.000,- Sk). Žalovaní sa zaviazali splácať poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi formou pravidelných mesačných splátok vo výške 53,44 eur (1.610,- Sk) vždy k 20. dňu v mesiaci, počnúc dňom 20. 01. 2008 a s konečnou splatnosťou 20. 11. 2017. Zároveň v prílohe zaslal žalobca tabuľku dohodnutých mesačných splátok a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Pôvodný veriteľ nevyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, tú vyhlásil až postupník. Oznámenie o vyhlásení bolo žalovaným zasielané 19. 07. 2013 s uvedením dňa mimoriadnej splatnosti ku dňu 19. 07. 2013. Žalovaní mali uhradiť predmetnú pohľadávku do 03. 08. 2013. Mimoriadna splatnosť úveru následne nastala dňa 11. 08. 2013, z dôvodu dodržania lehoty v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

Žalovaní sa k žalobe písomne nevyjadrili.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinami, a to zmluvou o splátkovom úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami, dodatkom k všeobecným obchodným podmienkam, oznámením o postúpení pohľadávky, výzvou k úhrade a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, zmluvou o postúpení pohľadávok, prílohami k zmluve o postúpení pohľadávok, pokusom o zmier, listinou obsahujúcou započítanie mesačnej splátky na istinu a na úrok, výpisom z úveru a zistil nasledovný skutkový stav:

Zástupca právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní predniesol, že zotrvávajú na podanej žalobe v celom rozsahu. V prípade úspechu si uplatňujú náhradu trov konania. K prehľadu platobnej histórie, ktorý je uvedený v špecifikácii žaloby zo dňa 23. 05. 2014 uviedol, že sumy, ktoré boli uhradené žalovanými boli pravdepodobne započítané na splátky, ktoré boli splatné skôr. Z platobnej histórie žalovaných vyplýva, že táto bola pomerne vágna.

Dňa 13. 12. 2007 uzavreli A. A., a.s. a žalovaní v 1. a 2. rade zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej A. poskytla žalovaným splátkový úver vo výške 85.000,- Sk (2.821,48 eur), druh úveru spotrebný - bezúčelový, ktorý sa žalovaní zaviazali splácať v mesačných splátkach vo výške 1.610,- Sk (53,44 eur), v počte splátok 119, splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20. 01. 2008 a konečná splatnosť úveru na 20. 11. 2017. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 18,15 % p. a., typ premenlivá. Zmluvné strany si dohodli spracovateľský poplatok vo výške 2.000,- Sk (66,39 eur) z prostriedkov úveru a poplatok za správu úveru vo výške 60,- Sk (1,99 eur) mesačne. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 22,18 %. Splátky sa žalovaní zaviazali uhrádzať mesačne k 20. dňu v kalendárnom mesiaci.

Dňa 27. 06. 2013 bola uzatvorená medzi A. A., a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom zmluva o postúpení pohľadávok, na základe ktorej A. postúpila na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Podľa prílohy č. 1 zmluvy o postúpení pohľadávok výška pohľadávky ku dňu postúpenia predstavovala 4.789,98 eur. Z listiny zo dňa 19. 07. 2013 bolo zistené, že žalobca oznámil žalovaným vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13. 12. 2007.

V zmysle ustanovenia § 101 ods. 2 OSP súd pojednával a rozhodol v neprítomnosti žalovaných, ktorí boli na súdne konanie riadne a včas predvolaní. Obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy umožňovali vo veci rozhodnúť. Žiadna zo sporových strán nepožiadala o odročenie pojednávania a nevzniesla žiadny návrh na vykonanie dôkazov.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka:

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 503 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka

Závazok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (v znení do 31. 12. 2007):

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 Občianskeho zákonníka:

Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka:

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka:

Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka:

Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 5b Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (v znení účinnom od 01. 05. 2014):

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 Občianskeho zákonníka:

Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1. 1. 2009 do 31. 1. 2013):

Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba N.O. R. K. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd vyhovel žalobe o zaplatenie časti žalovanej istiny, a to sumy 3.437,12 eur, keďže vykonaným dokazovaním mal preukázanú dôvodnosť žaloby v uvedenej časti. V zostávajúcej časti súd žalobu zamietol ako nedôvodnú. Listinnými dôkazmi mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými v 1. a 2. rade bola uzatvorená zmluva o splátkovom úvere, na základe ktorej A. poskytla žalovaným úver vo výške 85.000,- Sk (2.821,48 eur). Žalujúca strana preukázala platné uzavretie zmluvy. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žalovaní si svoj zmluvný záväzok splácať úver riadne a včas nesplnili. V uvedenej časti žalovanej istiny (3.437,12 eur) žalovaní nerozporovali tvrdenia žalobcu, nespochybňovali ním predložené listinné dôkazy a nevzniesli žiadne návrhy na vykonanie dôkazov spochybňujúce tvrdenia žalobcu. V súlade s ust. § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd v uvedenej časti žalovanej istiny rozhodol na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi konania sporné. Nebolo sporné medzi účastníkmi konania, že v dôsledku neplnenia zmluvných povinností žalovanými žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 11. 08. 2013. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu mal súd preukázanú zmluvou o postúpení pohľadávok, na základe ktorej pôvodný veriteľ A., a.s. postúpila na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Žalobca sa v prebiehajúcom konaní domáha zaplatenia splátok, splatných za obdobie od 20. 11. 2010 do 20. 11. 2017, v počte 85 a v celkovej sume 4.493,01 eur (85 x 53,44 eur). Za obdobie od 20. 03. 2011 do 20. 07. 2013 prislúchajú žalobcovi splátky v plnej výške (pozostávajúce z istiny a úroku) v celkovej sume 1.549,76 eur, t. j. splátky za 29 mesiacov x 53,44 eur. V zmysle ustálenej súdnej praxe do predčasného zosplatnenia úveru prislúcha veriteľovi nielen istina, ale aj zmluvné úroky. Istina úveru, t. j. nevrátené poskytnuté peňažné prostriedky po jeho zosplatnení predstavuje sumu 1.887,36 eur, to znamená uvedená suma predstavuje časť splátky pripadajúcej na istinu splátok splatných po zosplatnení úveru, t. j. od 20. 08. 2013 do 20. 11. 2017 (do pôvodnej konečnej splatnosti úveru). Uvedená suma bola vypočítaná na základe listiny (na č. I. 56 - 58 spisu), ktorá obsahuje prehľad započítania splátky na istinu a na úrok v každom mesiaci samostatne, pričom suma 1.887,36 eur vyjadruje súčet časti splátok úveru pripadajúcich na istinu, splatných od 20. 08. 2013 do 20. 11. 2017. Súčet uvedených súm (1.549,76 eur a 1.887,36 eur) činí dlh žalovaných 3.437,12 eur. Z vyššie uvedených dôvodov súd uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne dlžnú sumu 3.437,12 eur.

V zostávajúcej časti žalovanej istiny 1.055,89 eur súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

Súd mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými bola uzavretá spotrebiteľská zmluva podľa § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, keďže boli naplnené všetky jej definičné znaky.

V dôsledku zmeny právnej úpravy (novelizácie zákona č. 250/2007 Z. z.) účinnej od 01. 05. 2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane súdu) je povinný prihliadnuť na premlčanie aj vtedy, ak sa spotrebiteľ, t. j. v prejednávanej veci žalovaní, premlčania nedovoliajú. Nebolo sporné medzi účastníkmi konania, že si pôvodný veriteľ a žalovaní dohodli plnenie v splátkach s tým, že veriteľ je oprávnený žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. V zmysle ust. § 103 Občianskeho zákonníka pre každú zo splátok plyní samostatne premlčacia doba a v prípade, ak sa pre nesplnenie niektorej splátky stane zročným celý dlh, plyní premlčacia doba (ohľadom zvyšku dlhu) odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. V konkrétnej veci začala plynúť samostatne premlčacia doba pre splátky splatné do 20. 07. 2013 (vrátane), keďže ku dňu 11. 08. 2013 došlo k tzv. zosplatneniu úveru, t. j. žalobca sa domáhal zaplatenia celého zvyšku dlhu. V prejednávanej

veci sú preto premlčané splátky, ktoré neboli uhradené žalovanými, a to splátky splatné od 20. 11. 2010 do 20. 02. 2011, preto súd nepriznal žalobcovi sumu 213,76 eur (4 x 53,44 eur). Vzhľadom na skutočnosť, že uplatnený nárok je plnením zo spotrebiteľskej zmluvy (konkrétne zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v ktorej jedným zo zmluvných strán je spotrebiteľ), premlčuje sa nárok na peňažné plnenie (z uvedeného zmluvného vzťahu) v 3 - ročnej premlčacej dobe v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka je preto potrebné považovať za „všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ“. Citované ustanovenie preto ukladá orgánu aplikujúcemu právo použiť v prospech spotrebiteľa všetky ustanovenia, ktoré sú pre spotrebiteľa ako slabšiu zmluvnú stranu priaznivejšie. Preto súd pri skúmaní otázky premlčania aplikoval občianskoprávnu úpravu ohľadom dĺžky premlčacej doby, ktorá je priaznivejšia pre žalovaných ako spotrebiteľov. Nič na tom nemení skutočnosť, že samotný zmluvný vzťah založený medzi pôvodným veriteľom a žalovanými je tzv. absolútnym obchodno-záväzkovým vzťahom, ktorý sa riadi režimom Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu zmluvných strán. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným zmluvným typom, ale ide o osobitný druh zmluvy, ktorý môže byť prítomný tak v občianskoprávných ako aj v obchodnoprávných vzťahoch. Nemožno opomenúť ani ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Preto ani uzavretie absolútneho obchodno-záväzkového vzťahu, ktorý je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou, sa nemôže odchyliť od občianskoprávnej úpravy v otázke premlčania, ktorá je na prospech spotrebiteľov ako žalovaných na rozdiel od právnej úpravy premlčania v Obchodnom zákonníku. Spotrebiteľ si nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie, preto je v legitímnom očakávaní použitia pre neho priaznivejšej právnej úpravy. Aplikáciu občianskoprávnej úpravy v otázke premlčania v spotrebiteľských zmluvách potvrdila rozhodovacia prax súdov (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. 01. 2011, sp. zn. 5 MCdo/20/2009, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23. 11. 2011, sp. zn. 17 Co/167/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11. 06. 2013, sp. zn. 6Co/218/2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/26/2012 a 6Co/81/2012, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 19. 06. 2013, sp. zn. I ÚS 402/2013). V súvislosti s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. 03. 2013, sp. zn. 6 MCdo/4/2012 súd uvádza, Najvyšší súd SR v posudzovanej kauze nevyslovil právny názor, že na premlčanie nárokov vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv sa nepoužije úprava priaznivejšia pre spotrebiteľa napr. občianskoprávna v zmysle ust. § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Premlčacia doba splátky splatnej dňa 20. 11. 2010 uplynula dňa 20. 11. 2013, splátky splatnej dňa 20. 12. 2010 uplynula dňa 20. 12. 2013, splátky splatnej dňa 20. 01. 2011 uplynula dňa 20. 01. 2014 a splátky splatnej dňa 20. 02. 2011 uplynula dňa 20. 02. 2014. Žaloba bola doručená súdu dňa 13. 03. 2014, t. j. po uplynutí 3- ročnej premlčacej doby.

Pre posúdenie, či ust. § 5b zákona č. 250/2007 z. z., účinné od 01. 05. 2014, je možné aplikovať aj na konania začaté na súde pred jeho účinnosťou, je rozhodujúce, či konkrétne ustanovenie má (aj) procesný charakter. Hoci samotné premlčanie má nepochybne hmotnoprávny charakter, procesná povaha citovaného ustanovenia § 5b vyplýva z jeho samotného znenia. Na jeho základe sa súdu (ktorý je možné považovať za orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv) ukladá povinnosť v súdnom konaní z úradnej povinnosti prihliadať na premlčanie v spotrebiteľských veciach, aj keď sa ho spotrebiteľ nedovolá, teda ide o konkrétny procesný postup súdu v konaní, čo nasvedčuje procesnoprávnemu charakteru ustanovenia. Keďže ide o procesné ustanovenie, v prípade absencie prechodného ustanovenia platí, že súd postupuje podľa právneho stavu, účinného v čase rozhodovania súdu. Preto ak v čase rozhodovania súdu vo veci je účinné ustanovenie § 5b citovaného zákona, súd je povinný ho aplikovať, i keď sa súdne konanie začalo skôr, t. j. pred účinnosťou zákona.

Zostávajúca časť žalovanej istiny vo výške 842,13 eur predstavuje zmluvné úroky, to znamená uvedená suma vyjadruje súčet časti splátok úveru pripadajúcich na úrok splatných po zosplatnení úveru, t. j. od 20. 08. 2013 do 20. 11. 2017 (do pôvodnej konečnej splatnosti úveru). Podľa citovaného zákonného ustanovenia (§ 503 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka) sú úroky splatné najneskôr do doby splatnosti úveru, nie po splatnosti úveru. Zo zákonnej úpravy nevyplýva, že po vyhlásení celého úveru za splatný sa ďalej úročí istina úveru až do zaplatenia (do vrátenia peňažných prostriedkov prislúchajú úroky len

v prípade vrátenia peňažných prostriedkov pred dobou splatnosti podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka). Súd poukazuje na podstatu zmluvného úroku, ktorý je vyjadrením odplaty za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti (veriteľ neposkytuje peňažné prostriedky po lehote splatnosti). Veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. 11. 2013, sp. zn. 5Co/165/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 30. 5. 2012, sp. zn. 1Co/30/2012). Domáhať sa zmluvných úrokov po zosplatnení úveru a ďalej úročiť úver nezodpovedá charakteru a podstate zmluvného úroku. Po zosplatnení úveru sa dlžník nenachádza v režime požíčavania istiny a rovnako ani neužíva istinu, preto žalobcoví, ako veriteľovi neprislúcha odplata za užívanie požičanej istiny zmluvný úrok, ale sankčný úrok z omeškania. Žalobcoví prislúchali zmluvné úroky do zosplatnenia úveru, t. j. do 11. 08. 2013, ktoré mu aj boli priznané ako súčasť splátok.

Z dôvodu omeškania žalovaných s plnením dlhu vzniklo žalobcovi zo zákona právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Zodpovednosť za omeškание je objektívnej povahy, vzniká bez ohľadu na zavinenie. Jej dôsledkom je vznik povinnosti dlžníka platiť veriteľovi úroky z omeškania. Výšku úrokov z omeškania určuje vykonávací predpis, a to navýšením 8 percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu stanovenú N.. Bolo nesporné, že splatnosť dlhu nastala dňa 11. 08. 2013, preto sa žalovaní dostali do omeškania nasledujúci deň, t. j. 12. 08. 2013. Žalovaní v 1. a 2. rade sú preto povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne úroky z omeškania vo výške 8,50 % ročne z dlžnej sumy 2.428,22 eur (neuhradená istina úveru) od 12. 08. 2013 do zaplatenia, keďže omeškание s peňažným plnením stále trvá. Žalobcoví tiež prislúchajú úroky z omeškania z jednotlivých splátok (splatných za obdobie od 20. 03. 2011 do 20. 07. 2013) vo výške 161,10 eur. Súd nepriznal žalobcovi úroky z omeškania zo splátok splatných od 20. 11. 2010 do 20. 02. 2011, keďže žaloba o zaplatenie týchto splátok ako súčasti žalovanej istiny bola zamietnutá z dôvodu premlčania. V prípade úrokov z omeškania zo zostávajúcich splátok súd konštatuje, že uplatnená výška úrokovej sadzby neprekračuje výšku prípustnú podľa právnych predpisov. V prípade, ak deň splatnosti tej - ktorej splátky pripadol na sobotu, nedeľu, alebo deň pracovného pokoja, nadobudla dotknutá splátka splatnosť nasledujúci najbližší pracovný deň. S poukazom na uvedené ide o splátky splatné dňa 21. 03. 2011, 22. 08. 2011, 21. 11. 2011, 21. 05. 2012, 22. 10. 2012, 21. 01. 2013, 22. 04. 2013 a 22. 07. 2013.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 OSP. Úspech žalobcu predstavoval 76,50 % (3.437,12 eur), úspech žalovaných predstavoval 23,50 % (1.055,89 eur), z tohto dôvodu čistý úspech žalobcu predstavuje 53 %. Pomer úspechu a neúspechu tak predstavoval vznik nároku žalobcu na náhradu trov konania v rozsahu 53 %. Trovy konania pozostávali z pomernej náhrady súdneho poplatku zaplateného žalobcom za podanú žalobu vo výške 142,84 eur (53 % zo sumy zaplateného poplatku 269,50 eur). Právnomu zástupcovi žalobcu prislúcha odmena za zastupovanie v konaní, keď za jeden úkon právnej služby mu patrí odmena vo výške 161,01 eur, t. j. za tri úkony právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby a účasť na pojednávaní spolu 483,03 eur (§ 10 ods. 1 v spojení s § 13 a ods. 1 písm. a/, c/, d/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov). Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov právnomu zástupcovi žalobcu prislúcha paušálna náhrada hotových výdavkov v súvislosti s tromi úkonmi právnej služby vo výške 23,03 eur (2 x 8,04 eur za dva úkony vykonané v roku 2014 a 1 x 6,95 eur za úkon v roku 2009, žalobca udelil zástupcovi plnomocenstvo v roku 2009, pričom žalobca nepreukázal, že k príprave zastúpenia a prevzatiu veci došlo v roku 2014). Súd nepriznal žalobcovi odmenu ani režijný paušál za úkon špecifikácia zo dňa 23. 05. 2014. Súd zdôrazňuje, že predmetný úkon je doplnením žaloby na základe výzvy súdu. Žalujúca strana je povinná predložiť žalobu v takom znení a s náležitosťami, aby súd nemusel pristupovať k výzve na doplnenie žaloby. Uvedený úkon súd preto nepovažuje za účelne vykonaný, keďže mu bolo možné predísť, v prípade podania úplnej žaloby s potrebnými náležitosťami. Právnomu zástupcovi žalobcu prislúcha náhrada cestovného, v dôsledku použitia motorového vozidla a náhrada za stratu času. Celková náhrada cestovného bola súdom vyčíslená v sume 78,16 eur a pozostáva z náhrady za spotrebované pohonné hmoty 21,06 eur (spotreba 5 l/100 km vzdialenosť Košice - Liptovský Mikuláš a späť 312 km, cena pohonnej látky 1,35 eur zistená Štatistickým úradom SR) a zo základnej náhrady 57,10 eur. Keďže právny zástupca sa zúčastnil pojednávania dňa 05. 06. 2014 aj v ďalších troch veciach, prislúcha mu 1-ina cestovných náhrad, t. j. 19,54 eur. Právnomu zástupcovi žalobcu prislúcha aj náhrada za stratu času stráveného cestou z Košíc do Liptovského Mikuláša a späť v celkovej sume 107,20 eur, z dôvodu účasti právneho zástupcu žalobcu na ďalších troch pojednávaniach mu prislúcha pomerná časť uvedenej náhrady 26,80 eur. V zmysle ustanovenia § 18 ods. 3 vyhlášky prislúchalo právnomu

zástupcovi žalobcu zvýšenie o DPH o sumu 110,48 eur. Trovy právneho zastúpenia činili celkom 662,88 eur. Keďže čistý úspech žalobcu predstavoval 53 %, žalovaní sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne pomernú časť trov právneho zastúpenia vo výške 351,33 eur.

Trovy právneho zastúpenia činili 351,33 eur a ďalšie trovy konania (náhrada súdneho poplatku) vo výške 142,84 eur. Žalovaní sú povinní zaplatiť žalobcovi pomernú časť trov právneho zastúpenia a ďalších trov konania na účet právneho zástupcu žalobcu podľa § 149 ods. 1 OSP.

Vzhľadom na výšku priznaného peňažného plnenia sú žalovaní v 1. a 2. rade povinní zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (§ 160 ods. 1 OSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.